

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 482

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

65ο έτος

19 Δεκεμβρίου 2022

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2022/C 482/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης	1
---------------	--	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2022/C 482/02	Υπόθεση C-32/21: Διάταξη του Δικαστηρίου της 3ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Tribunal Judiciaire de Perpignan (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — RV κατά Institut national de la statistique et des études économiques (INSEE) κ.λπ. (Διαγραφή)	2
2022/C 482/03	Υπόθεση C-749/21 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 3 Δεκεμβρίου 2021 οι Coordination nationale médicale santé — environnement (CNMSE), European Forum for Vaccine Vigilance (EFVV), Children's Health Defense Europe (CHD Europe), Ligue nationale pour la liberté des vaccinations, Terra Sos-tenible κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-633/20, CNMSE κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου	2
2022/C 482/04	Υπόθεση C-405/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 17 Ιουνίου 2022 η Mandelay Magyarországi Kereskedelmi Kft. (Mandelay Kft.) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 6 Απριλίου 2022 στην υπόθεση T-516/20, Mandelay κατά EUIPO — Qx World	3
2022/C 482/05	Υπόθεση C-498/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 21 Ιουλίου 2022 — Novo Banco SA — Sucursal en España, Banco de Portugal, Fundo de Resolução κατά C.F.O.	3
2022/C 482/06	Υπόθεση C-499/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 22 Ιουλίου 2022 — Novo Banco SA — Sucursal en España, Banco de Portugal, Fundo de Resolução κατά J.M.F.T., M.H.D.S	4

EL

2022/C 482/07	Υπόθεση C-500/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 22 Ιουλίου 2022 — Novo Banco SA — Sucursal en España, Banco de Portugal, Fundo de Resolução κατά Proyectos, Obras y Servicios de Badajoz SL	5
2022/C 482/08	Υπόθεση C-595/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 15 Σεπτεμβρίου 2022 ο Jean-Marc Colombani κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 6 Ιουλίου 2022 στην υπόθεση T-129/21, Colombani κατά EYED	5
2022/C 482/09	Υπόθεση C-604/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) στις 19 Σεπτεμβρίου 2022 — IAB Europe κατά Gegevensbeschermingsautoriteit· Λοιποί διάδικοι: TR κ.λπ.	6
2022/C 482/10	Υπόθεση C-610/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Pistoia (Ιταλία) στις 23 Σεπτεμβρίου 2022 — QX κατά Agos Ducato SpA	7
2022/C 482/11	Υπόθεση C-614/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 24 Σεπτεμβρίου 2022 — XXX κατά Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	8
2022/C 482/12	Υπόθεση C-615/22 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 23 Σεπτεμβρίου 2022 οι HV και HW κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 13 Ιουλίου 2022 στην υπόθεση T-864/19, AI κ.λπ. κατά ECDC	8
2022/C 482/13	Υπόθεση C-629/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Förvaltningsrätten i Göteborg, migrationsdomstolen (Σουηδία) στις 7 Οκτωβρίου 2022 — A.L. κατά Migrationsverket . . .	9
2022/C 482/14	Υπόθεση C-638/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Apelacyjny w Warszawie (Πολωνία) στις 13 Οκτωβρίου 2022 — Rzecznik Praw Dziecka κ.λπ.	10
2022/C 482/15	Υπόθεση C-645/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasio Teismas (Λιθουανία) στις 13 Οκτωβρίου 2022 — R. A., κ.λπ. κατά Luminor Bank AS, ενεργούσας μέσω της Luminor Bank AS, υποκατάστημα Λιθουανίας	10
2022/C 482/16	Υπόθεση C-652/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Visoki upravni sud (Κροατία) στις 18 Οκτωβρίου 2022 — Kolin Inšaat Turizm Sanayi ve Ticaret A.Ş. κατά Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave	11
2022/C 482/17	Υπόθεση C-661/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία) στις 20 Οκτωβρίου 2022 — Bruc Bond UAB κατά Lietuvos banką	12

Γενικό Δικαστήριο

2022/C 482/18	Υπόθεση T-242/17 RENV: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2022 — SC κατά Eulex Κοσσυφοπέδιο (Ρήτρα διατιησίας – Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας – Διεθνές πολιτικό προσωπικό των διεθνών αποστολών της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου – Εσωτερικός διαγωνισμός – Μη ανανέωση της σύμβασης ορισμένου χρόνου – Συμβατική ευθύνη – Εξωσυμβατική ευθύνη – Αγωγή αποζημίωσης – Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου – Παραδεκτό – Διαδικασία έκδοσης ερήμην απόφασης)	13
2022/C 482/19	Υπόθεση T-655/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — Ferriera Valsabbia και Valsabbia Investimenti κατά Επιτροπής [Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Αγορά του οπλισμού σκυροδέματος – Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 65 ΑΧ μετά τη λήξη ισχύος της Συνθήκης ΕΚΑΧ, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 – Καθορισμός των τιμών – Περιορισμός και έλεγχος της παραγωγής και των πωλήσεων – Απόφαση εκδοθείσα κατόπιν ακυρώσεως προηγούμενων αποφάσεων – Διεξαγωγή νέας ακροάσεως παρουσία των αρμόδιων για τον ανταγωνισμό αρχών των κρατών μελών – Δικαιώματα άμυνας – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Εύλογη προθεσμία – Υποχρέωση αιτιολογήσεως] . .	13
2022/C 482/20	Υπόθεση T-656/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — Alfa Acciai κατά Επιτροπής [Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Αγορά του οπλισμού σκυροδέματος – Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 65 ΑΧ μετά τη λήξη ισχύος της Συνθήκης ΕΚΑΧ, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 – Καθορισμός των τιμών – Περιορισμός και έλεγχος της παραγωγής και των πωλήσεων – Απόφαση εκδοθείσα κατόπιν ακυρώσεως προηγούμενων αποφάσεων – Διεξαγωγή νέας ακροάσεως παρουσία των αρμόδιων για τον ανταγωνισμό αρχών των κρατών μελών – Δικαιώματα άμυνας – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Εύλογη προθεσμία – Υποχρέωση αιτιολογήσεως]	14

2022/C 482/21	Υπόθεση T-657/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — Feralpi κατά Επιτροπής [Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Αγορά του σπλισμού σκυροδέματος – Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 65 ΑΧ μετά τη λήξη ισχύος της Συνθήκης ΕΚΑΧ, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 – Καθορισμός των τιμών – Περιορισμός και έλεγχος της παραγωγής και των πωλήσεων – Απόφαση εκδοθείσα κατόπιν ακυρώσεως προηγούμενων αποφάσεων – Διεξαγωγή νέας ακροάσεως παρουσία των αρμόδιων για τον ανταγωνισμό αρχών των κρατών μελών – Δικαιώματα άμυνας – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Εύλογη προθεσμία – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Αναλογικότητα – Αρχή non bis in idem – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Ενιαία, σύνθετη και διαρκής παράβαση – Απόδειξη της συμμετοχής στη σύμπραξη – Δημόσια αποστασιοποίηση – Πλήρης δικαιοδοσία]	15
2022/C 482/22	Υπόθεση T-667/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — Ferriere Nord κατά Επιτροπής [Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Αγορά του σπλισμού σκυροδέματος – Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 65 ΑΧ μετά τη λήξη ισχύος της Συνθήκης ΕΚΑΧ, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 – Καθορισμός των τιμών – Περιορισμός και έλεγχος της παραγωγής και των πωλήσεων – Απόφαση εκδοθείσα κατόπιν ακυρώσεως προηγούμενων αποφάσεων – Διεξαγωγή νέας ακροάσεως παρουσία των αρμόδιων για τον ανταγωνισμό αρχών των κρατών μελών – Δικαιώματα άμυνας – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Εύλογη προθεσμία – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Αναλογικότητα – Αρχή non bis in idem – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Απόδειξη της συμμετοχής στη σύμπραξη – Επιβαρυντικές περιστάσεις – Υποτροπή – Ελαφρυντικές περιστάσεις – Ίση μεταχείριση – Πλήρης δικαιοδοσία]	15
2022/C 482/23	Υπόθεση T-850/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2022 — Ελλάδα κατά Επιτροπής [Κρατικές ενισχύσεις – Δραστηριότητες οι οποίες σχετίζονται με την παραγωγή, μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων – Καθεστώτα ενισχύσεων τις οποίες χορήγησε η Ελλάδα υπό τη μορφή επιδοτήσεων επιτοκίου και εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου για υφιστάμενα δάνεια και για νέα δάνεια με σκοπό την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα – Απόφαση κηρύσσουσα τα καθεστώτα ενισχύσεων μη συμβατά με την εσωτερική αγορά και παράνομα και διατάσσουσα την ανάκτηση των χορηγηθεισών ενισχύσεων – Ενίσχυση περιοριζόμενη σε πληγείσες περιοχές – Πλεονέκτημα – Επιλεκτικός χαρακτήρας – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Διάρκεια της διαδικασίας – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Χρόνος παραγραφής – Άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589]	16
2022/C 482/24	Υπόθεση T-347/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2022 — Σόγια Ελλάς κατά Επιτροπής [Κρατικές ενισχύσεις – Δραστηριότητες οι οποίες σχετίζονται με την παραγωγή, μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων – Καθεστώτα ενισχύσεων τις οποίες χορήγησε η Ελλάδα υπό τη μορφή επιδοτήσεων επιτοκίου και εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου για υφιστάμενα δάνεια και για νέα δάνεια με σκοπό την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα – Απόφαση κηρύσσουσα τα καθεστώτα ενισχύσεων μη συμβατά με την εσωτερική αγορά και παράνομα και διατάσσουσα την ανάκτηση των χορηγηθεισών ενισχύσεων – Ενίσχυση περιοριζόμενη σε πληγείσες περιοχές – Πλεονέκτημα – Επιλεκτικός χαρακτήρας – Αρχή του ιδιώτη επιχειρηματία υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Δικαίωμα ακροάσεως – Διάρκεια της διαδικασίας – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Χρόνος παραγραφής – Άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589]	17
2022/C 482/25	Υπόθεση T-717/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2022 — Lenovo Global Technology Belgium κατά Κοινής επιχείρησης EuroHPC (Δημόσιες συμβάσεις – Διαδικασία πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών – Απόκτηση, παράδοση, εγκατάσταση και συντήρηση του υπερυπολογιστή Leonardo για την οντότητα υποδοχής Cineca – Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου – Ίση μεταχείριση – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)	17
2022/C 482/26	Υπόθεση T-437/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2022 — Greenwich Polo Club κατά EUIPO — Lifestyle Equities (GREENWICH POLO CLUB) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης GREENWICH POLO CLUB – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BEVERLY HILLS POLO CLUB – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος σύγχυσης – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Έκταση του ελέγχου που οφείλει να ασκήσει το τμήμα προσφυγών – Άρθρο 71 του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 27, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625]	18
2022/C 482/27	Υπόθεση T-716/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2022 — Kaczorowska κατά EUIPO — Groupe Marcelle (MAESELLE) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MAESELLE – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης MARCELLE – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	19
2022/C 482/28	Υπόθεση T-718/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2022 — Kaczorowska κατά EUIPO — Groupe Marcelle (MAESELLE) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MAESELLE – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης MARCELLE – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	19

2022/C 482/29	Υπόθεση T-457/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 2022 — Coulter Ventures κατά EUIPO — iWeb (R) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Παραίτηση από την ανακοπή – Κατάργηση της δίκης)	20
2022/C 482/30	Υπόθεση T-575/22: Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2022 — Robin Wood κλπ. κατά Επιτροπής . . .	21
2022/C 482/31	Υπόθεση T-596/22: Προσφυγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2022 — RH κλπ. κατά Επιτροπής	22
2022/C 482/32	Υπόθεση T-606/22: Προσφυγή-αγωγή της 29ης Σεπτεμβρίου 2022 — RN κατά EUIPO	23
2022/C 482/33	Υπόθεση T-632/22: Προσφυγή της 7ης Οκτωβρίου 2022 — Sberbank Europe κατά ΕΚΤ	24
2022/C 482/34	Υπόθεση T-648/22: Προσφυγή της 13ης Οκτωβρίου 2022 — ClientEarth κατά Συμβουλίου	25
2022/C 482/35	Υπόθεση T-651/22: Προσφυγή της 18ης Οκτωβρίου 2022 — Shamalon κατά Συμβουλίου	26
2022/C 482/36	Υπόθεση T-658/22: Προσφυγή της 27ης Οκτωβρίου 2022 — Allegro κατά EUIPO (SMART!)	28
2022/C 482/37	Υπόθεση T-660/22: Προσφυγή της 27ης Οκτωβρίου 2022 — Seopult κατά Επιτροπής	28
2022/C 482/38	Υπόθεση T-668/22: Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2022 — Nagolimad — Serviços Internacionais κατά Επιτροπής	29
2022/C 482/39	Υπόθεση T-669/22: Προσφυγή-αγωγή της 3ης Νοεμβρίου 2022 — IP κατά Επιτροπής	29

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2022/C 482/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 472 της 12.12.2022

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 463 της 5.12.2022

EE C 451 της 28.11.2022

EE C 441 της 21.11.2022

EE C 432 της 14.11.2022

EE C 424 της 7.11.2022

EE C 418 της 31.10.2022

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Δικαστηρίου της 3ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Tribunal Judiciaire de Perpignan (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — RV κατά Institut national de la statistique et des études économiques (INSEE) κ.λπ.

(Υπόθεση C-32/21) ⁽¹⁾

(Διαγραφή)

(2022/C 482/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Judiciaire de Perpignan

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

RV

κατά

Institut national de la statistique et des études économiques (INSEE), Préfet des Pyrénées-Orientales, Commune de Serralongue

Διατακτικό

Η υπόθεση C-32/21 διαγράφεται από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

⁽¹⁾ Ημερομηνία καταθέσεως: 19.1.2021.

Αναίρεση που άσκησαν στις 3 Δεκεμβρίου 2021 οι Coordination nationale médicale santé — environnement (CNMSE), European Forum for Vaccine Vigilance (EFVV), Children's Health Defense Europe (CHD Europe), Ligue nationale pour la liberté des vaccinations, Terra Sos-tenible κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-633/20, CNMSE κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου

(Υπόθεση C-749/21 P)

(2022/C 482/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσιόντες: Coordination nationale médicale santé — environnement (CNMSE), European Forum for Vaccine Vigilance (EFVV), Children's Health Defense Europe (CHD Europe), Ligue nationale pour la liberté des vaccinations, Terra Sos-tenible (εκπρόσωπος: J.-C. Teissedre, avocat)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 15ης Σεπτεμβρίου 2022, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη και καταδίκασε τους αναιρεσείοντες στα δικαστικά τους έξοδα.

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Ιουνίου 2022 η Mandelay Magyarország Kereskedelmi Kft. (Mandelay Kft.) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 6 Απριλίου 2022 στην υπόθεση T-516/20, Mandelay κατά EUIPO — Qx World

(Υπόθεση C-405/22 P)

(2022/C 482/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Mandelay Magyarország Kereskedelmi Kft. (Mandelay Kft.) (εκπρόσωποι: V. Luszcz, C. Sár και E. Ulviczki, ügyvédek)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 8ης Νοεμβρίου 2022, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναίρέσεων) απέρριψε την αίτηση για την έγκριση της εξέτασεως της αιτήσεως αναιρέσεως και έκρινε ότι η Mandelay Kft. φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 21 Ιουλίου 2022 — Novo Banco SA — Sucursal en España, Banco de Portugal, Fundo de Resolução κατά C.F.O.

(Υπόθεση C-498/22)

(2022/C 482/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείοντες: Novo Banco SA — Sucursal en España, Banco de Portugal, Fundo de Resolução

Ανααιρεσίβλητος: C.F.O.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με το θεμελιώδες δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), τη γενική αρχή της ασφάλειας δικαίου και την αρχή της ισότητας και της απαγόρευσης κάθε διάκρισης λόγω ιθαγένειας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 21, παράγραφος 2, του Χάρτη ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/24 (1) η οποία συνεπάγεται την αναγνώριση, σε κράτος μέλος υποδοχής, των αποτελεσμάτων απόφασης της αρμόδιας διοικητικής αρχής του κράτους μέλους καταγωγής η οποία δεν δημοσιεύθηκε σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 6, παράγραφοι 1 έως 4, της οδηγίας 2001/24;
- 2) Συνάδει με το θεμελιώδες δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη και τη γενική αρχή της ασφάλειας δικαίου ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/24 η οποία συνεπάγεται την αναγνώριση, σε κράτος μέλος υποδοχής, των αποτελεσμάτων απόφασης της αρμόδιας διοικητικής αρχής του κράτους μέλους καταγωγής με την οποία συγκεκριμένες υποχρεώσεις και δεσμεύσεις εξαιρέθηκαν από τη μεταβίβαση σε «μεταβατική τράπεζα» της συνήθους δραστηριότητας και ορισμένων περιουσιακών στοιχείων της τράπεζας στην οποία εφαρμόζονται τα μέτρα εξυγίανσης, όταν η μεταγενέστερη συμπεριφορά της «μεταβατικής τράπεζας», που ελέγχεται από δημόσια αρχή που εφαρμόζει το δίκαιο της Ένωσης, δημιούργησε στους πελάτες του κράτους μέλους υποδοχής τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι είχε αναλάβει το παθητικό που αντιστοιχεί στις δεσμεύσεις και τις υποχρεώσεις που η τράπεζα στην οποία επιβλήθηκε το μέτρο εξυγίανσης υπείχε έναντι των εν λόγω πελατών;

- 3) Συνάδει με το θεμελιώδες δικαίωμα της ιδιοκτησίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 17 του Χάρτη, την αρχή του υψηλού επιπέδου προστασίας του καταναλωτή η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 38 του Χάρτη, το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 1993/13/ΕΟΚ ⁽²⁾, της 5ης Απριλίου 1993, και την αρχή της ασφάλειας δικαίου ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/24 η οποία συνεπάγεται την αναγνώριση, σε κράτος μέλος υποδοχής, των αποτελεσμάτων απόφασης της αρμόδιας διοικητικής αρχής του κράτους μέλους καταγωγής με την οποία μεταβιβάζεται σε «μεταβατική τράπεζα» η πιστωτική απαίτηση σε σύμβαση ενυπόθηκου δανείου, πλην όμως η τράπεζα που πτωχεύει διατηρεί την υποχρέωση να επιστρέψει στον δανειολήπτη καταναλωτή τα ποσά που εισέπραξε λόγω της εφαρμογής καταχρηστικής ρήτρας της εν λόγω σύμβασης;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2001, L 125, σ. 15).

⁽²⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 22 Ιουλίου 2022 — Novo Banco SA — Sucursal en España, Banco de Portugal, Fundo de Resolução κατά J.M.F.T., M.H.D.S

(Υπόθεση C-499/22)

(2022/C 482/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείοντες και αναιρεσίβλητοι: Novo Banco SA — Sucursal en España, Banco de Portugal, Fundo de Resolução

Αναιρεσίβλητοι και αναιρεσείοντες: J.M.F.T., M.H.D.S

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με το θεμελιώδες δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), τη γενική αρχή της ασφάλειας δικαίου και την αρχή της ισότητας και της απαγόρευσης κάθε διάκρισης λόγω ιδιγένειας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 21, παράγραφος 2, του Χάρτη ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/24 ⁽¹⁾ η οποία συνεπάγεται την αναγνώριση, σε κράτος μέλος υποδοχής, των αποτελεσμάτων απόφασης της αρμόδιας διοικητικής αρχής του κράτους μέλους καταγωγής η οποία δεν δημοσιεύθηκε σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 6, παράγραφοι 1 έως 4, της οδηγίας 2001/24;
- 2) Συνάδει με το θεμελιώδες δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη και τη γενική αρχή της ασφάλειας δικαίου ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/24 η οποία συνεπάγεται την αναγνώριση, σε κράτος μέλος υποδοχής, των αποτελεσμάτων απόφασης της αρμόδιας διοικητικής αρχής του κράτους μέλους καταγωγής με την οποία συγκεκριμένες υποχρεώσεις και δεσμεύσεις εξαιρέθηκαν από τη μεταβίβαση σε «μεταβατική τράπεζα» της συνήθους δραστηριότητας και ορισμένων περιουσιακών στοιχείων της τράπεζας στην οποία εφαρμόζονται τα μέτρα εξυγίανσης, όταν η μεταγενέστερη συμπεριφορά της «μεταβατικής τράπεζας», που ελέγχεται από δημόσια αρχή που εφαρμόζει το δίκαιο της Ένωσης, δημιούργησε στους πελάτες του κράτους μέλους υποδοχής τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι είχε αναλάβει το παθητικό που αντιστοιχεί στις δεσμεύσεις και τις υποχρεώσεις που η τράπεζα στην οποία επιβλήθηκε το μέτρο εξυγίανσης υπείχε έναντι των εν λόγω πελατών;

- 3) Συνάδει με το θεμελιώδες δικαίωμα της ιδιοκτησίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 17 του Χάρτη, την αρχή του υψηλού επιπέδου προστασίας του καταναλωτή η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 38 του Χάρτη και την αρχή της ασφάλειας δικαίου ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/24 η οποία συνεπάγεται την αναγνώριση, σε κράτος μέλος υποδοχής, των αποτελεσμάτων απόφασης της αρμόδιας διοικητικής αρχής του κράτους μέλους καταγωγής με την οποία μεταβιβάζεται σε «μεταβατική τράπεζα» η πιστωτική απαίτηση που απορρέει από τις συμβάσεις που συνήψε η τράπεζα στην οποία επιβλήθηκαν τα μέτρα εξυγίανσης, πλην όμως η τράπεζα που πτωχεύει διατηρεί την υποχρέωση να επιστρέψει στον πελάτη τα ποσά που αυτός κατέβαλε στο πλαίσιο των συμβάσεων που ακυρώθηκαν λόγω ελαττώματος της βούλησης οφειλόμενου στην ελλιπή πληροφόρηση που παρέσχε η τράπεζα;

(¹) Οδηγία 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2001, L 125, σ. 5).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 22 Ιουλίου 2022 — Novo Banco SA — Sucursal en España, Banco de Portugal, Fundo de Resolução κατά Projectos, Obras y Servicios de Badajoz SL

(Υπόθεση C-500/22)

(2022/C 482/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίνοντες: Novo Banco SA — Sucursal en España, Banco de Portugal, Fundo de Resolução

Ανααιρεσίβλητη: Projectos, Obras y Servicios de Badajoz SL

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με το θεμελιώδες δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), τη γενική αρχή της ασφάλειας δικαίου και την αρχή της ισότητας και της απαγόρευσης κάθε διάκρισης λόγω ιθαγένειας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 21, παράγραφος 2, του Χάρτη ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/24 (¹) η οποία συνεπάγεται την αναγνώριση, σε κράτος μέλος υποδοχής, των αποτελεσμάτων απόφασης της αρμόδιας διοικητικής αρχής του κράτους μέλους καταγωγής η οποία δεν δημοσιεύθηκε σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 6, παράγραφοι 1 έως 4, της οδηγίας 2001/24;
- 2) Συνάδει με το θεμελιώδες δικαίωμα της ιδιοκτησίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 17 του Χάρτη και τη γενική αρχή της ασφάλειας δικαίου ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/24 η οποία συνεπάγεται την αναγνώριση, σε κράτος μέλος υποδοχής, των αποτελεσμάτων απόφασης της αρμόδιας διοικητικής αρχής του κράτους μέλους καταγωγής με την οποία αναμεταβιβάστηκαν στην τράπεζα που πτώχευσε, στην οποία επιβλήθηκαν τα μέτρα εξυγίανσης, οι υποχρεώσεις και οι δεσμεύσεις που απορρέουν από ομόλογο μη μειωμένης εξασφάλισης το οποίο αγόρασε τρίτος, όταν οι εν λόγω υποχρεώσεις και δεσμεύσεις περιλαμβάνονταν στην περιουσία της «μεταβατικής τράπεζας»;

(¹) Οδηγία 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2001, L 125, σ. 15).

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Σεπτεμβρίου 2022 ο Jean-Marc Colombani κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 6 Ιουλίου 2022 στην υπόθεση T-129/21, Colombani κατά EYEA

(Υπόθεση C-595/22 P)

(2022/C 482/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Jean-Marc Colombani (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

Να δεχθεί την αίτηση αναρέσεως και να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 6ης Ιουλίου 2022, στην υπόθεση T-129/21, Colombani κατά EYED·

Να αποφανθεί το ίδιο επί της υποθέσεως και:

- να ακυρώσει την απόφαση της 17ης Απριλίου 2020 με την οποία η EYED απέρριψε την υποψηφιότητα του αναιρεσείοντος για τη θέση του διευθυντή για τη Βόρεια Αφρική και τη Μέση Ανατολή (προκήρυξη κενής θέσεως αριθ. 2020/48)·
- να ακυρώσει την απόφαση της 6ης Ιουλίου 2020 με την οποία η EYED απέρριψε την υποψηφιότητα του αναιρεσείοντος για τη θέση του Επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον Καναδά (προκήρυξη κενής θέσεως αριθ. 2020/134)·

Να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο αναιρεσείων τόσο στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας όσο και στο πλαίσιο της διαδικασίας σε πρώτο βαθμό.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναρέσεως της, η αναιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους.

Με τον πρώτο λόγο αναρέσεως, ο αναιρεσείων προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλείονα σφάλματα καθόσον έκρινε απαράδεκτη την προσφυγή ακυρώσεως της απόφασης της 17ης Απριλίου 2020.

Κρίνοντας ότι ο αναιρεσείων είχε δεσμευθεί να παραιτηθεί από το δικαίωμα προσβολής της απόφασης περί απόρριψης της υποψηφιότητάς του για τη θέση του Διευθυντή μέσω της συμφωνίας φιλικού διακανονισμού που συνήψε με την EYED στις 9 Φεβρουαρίου 2021 στο πλαίσιο της υπόθεσης T-507/20, Colombani κατά EYED, το Γενικό Δικαστήριο (i) υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία της συμφωνίας· (ii) αποφάνθηκε *infra petita*· (iii) δεν έλαβε υπόψη το έννομο συμφέρον του αναιρεσείοντος στην ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης και (iv) προέβη σε εσφαλμένη ανάλυση των προϋποθέσεων που απαιτούνται για την επίκληση της ύπαρξης ελαττώματος βουλήσεως από την πλευρά του αναιρεσείοντος κατά την υπογραφή της εν λόγω συμφωνίας.

Με τον δεύτερο λόγο αναρέσεως, ο αναιρεσείων προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε τα διαδικαστικά του δικαιώματα καθόσον περιόρισε την επί της ουσίας εξέταση της υποθέσεως στην απόφαση της 6ης Ιουλίου 2020, αποκλείοντας την επί της ουσίας ανάλυση των λόγων ακυρώσεων στο μέτρο που αφορούν επίσης την απόφαση της 17ης Απριλίου 2020.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) στις 19 Σεπτεμβρίου 2022 — IAB Europe κατά Gegevensbeschermingsautoriteit· Λοιποί διάδικοι: TR κ.λπ.

(Υπόθεση C-604/22)

(2022/C 482/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: IAB Europe

Εφεσίβλητη: Gegevensbeschermingsautoriteit

Λοιποί διάδικοι: TR, UV, SP, Fundacja Panoptykon, Stichting Bits of Freedom, Ligue des Droits Humains VZW

Προδικαστικά ερωτήματα

1. α) Έχει το άρθρο 4, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι συμβολοσειρά που καταγράφει τις προτιμήσεις ενός χρήστη του διαδικτύου σε σχέση με την επεξεργασία των δεδομένων του προσωπικού χαρακτήρα κατά τρόπο δομημένο και αναγνώσιμο από μηχανήματα αποτελεί, από την άποψη (1) διεπαγγελματικής οργάνωσης που διαθέτει στα μέλη της πρότυπο με το οποίο τους ορίζει τον πρακτικό και τεχνικό τρόπο με τον οποίο η συμβολοσειρά δημιουργείται, αποθηκεύεται και/ή γνωστοποιείται, και (2) των μερών που εφαρμόζουν το πρότυπο στις ιστοσελίδες ή τις εφαρμογές τους και, ως εκ τούτου, έχουν πρόσβαση στη συμβολοσειρά, δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα κατά την ανωτέρω διάταξη;
- β) Έχει συναφώς σημασία αν στο πλαίσιο της εφαρμογής του προτύπου η συμβολοσειρά συνδέεται με διεύθυνση IP;
- γ) Θα ήταν διαφορετική η απάντηση στα ανωτέρω υπό α) και β) ερωτήματα αν η εν λόγω ρυθμιστική διεπαγγελματική οργάνωση δεν έχει νόμιμη πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που επεξεργάζονται τα μέλη της στο πλαίσιο του προτύπου;
2. α) Έχουν τα άρθρα 4, σημεία 7 και 24, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι ρυθμιστική διεπαγγελματική οργάνωση πρέπει να χαρακτηριστεί ως υπεύθυνος επεξεργασίας όταν προσφέρει στα μέλη της πρότυπο για τη διαχείριση της συγκαταθέσεως, το οποίο, πέραν ενός δεσμευτικού τεχνικού πλαισίου, περιέχει διατάξεις που καθορίζουν λεπτομερώς τον τρόπο με τον οποίο τα δεδομένα της συγκαταθέσεως που συνιστούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να αποθηκεύονται και να γνωστοποιούνται;
- β) Θα ήταν διαφορετική η απάντηση στο ανωτέρω υπό α) ερώτημα, αν η διεπαγγελματική οργάνωση δεν έχει νόμιμη πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που επεξεργάζονται τα μέλη της στο πλαίσιο του προτύπου;
- γ) Σε περίπτωση κατά την οποία η ρυθμιστική διεπαγγελματική οργάνωση πρέπει να χαρακτηριστεί ως υπεύθυνος επεξεργασίας ή ως από κοινού υπεύθυνος επεξεργασίας αναφορικά με την επεξεργασία των προτιμήσεων χρηστών του διαδικτύου, εκτείνεται η (από κοινού) ευθύνη αυτομάτως και στις επιγενόμενες επεξεργασίες εκ μέρους τρίτων, για τις οποίες έχουν καταγραφεί οι προτιμήσεις των χρηστών του διαδικτύου, όπως είναι η στοχευμένη διαδίκτυακή διαφήμιση από εκδότες και πωλητές;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016 (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale di Pistoia (Ιταλία) στις
23 Σεπτεμβρίου 2022 — QX κατά Agos Ducato SpA**

(Υπόθεση C-610/22)

(2022/C 482/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Pistoia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: QX

Εναγομένη: Agos Ducato SpA

Προδικαστικό ερώτημα

Αφορά η υποχρέωση των κρατών μελών να «φροντίζουν ώστε οι διατάξεις που θεσπίζουν κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας να μην καταστρατηγούνται μέσω του τρόπου διατύπωσης των συμβάσεων», η οποία προβλέπεται στο άρθρο 14, παράγραφος 2, της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ ⁽¹⁾, μόνον τη μη αναγραφή του ΣΕΠΕ στη σύμβαση ή αφορά και την εσφαλμένη αναγραφή του ΣΕΠΕ στη σύμβαση;

⁽¹⁾ Οδηγία 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη (ΕΕ 1987, L 42, σ. 48).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 24 Σεπτεμβρίου 2022 — XXX κατά Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Υπόθεση C-614/22)

(2022/C 482/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: XXX

Αναερσίσβλητος: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δύνатаι να έχει άμεσο αποτέλεσμα το άρθρο 23 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (¹), άρθρο το οποίο δεν έχει μεταφερθεί στο βελγικό δίκαιο ώστε να προβλέπεται η χορήγηση άδειας διαμονής ή η αναγνώριση καθεστώτος διεθνούς προστασίας στη μητέρα τέκνου στο οποίο αναγνωρίστηκε το καθεστώς του πρόσφυγα στο Βέλγιο όπου μετέβη συνοδευόμενο από τη μητέρα του;

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, παρέχει το άρθρο 23 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, ελλείψει μεταφοράς του στο εθνικό δίκαιο, στη μητέρα τέκνου στο οποίο αναγνωρίστηκε το καθεστώς του πρόσφυγα στο Βέλγιο, όπου μετέβη συνοδευόμενο από τη μητέρα του, το δικαίωμα να αιτηθεί τα ευεργετήματα που προβλέπονται στα άρθρα 24 έως 35, περιλαμβανομένης της άδειας διαμονής η οποία θα της παρέχει τη δυνατότητα να διαβιού νομίμως στο Βέλγιο με την οικογένειά της, ή το δικαίωμα να της χορηγηθεί διεθνής προστασία, ακόμη και αν η ενδιαφερομένη δεν πληροί ατομικώς τις αναγκαίες προϋποθέσεις για τη χορήγηση διεθνούς προστασίας;

- 2) Επιβάλλει η πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 23 της οδηγίας 2011/95, ερμηνευόμενου υπό το πρίσμα των άρθρων 7, 18 και 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο κράτος μέλος που δεν διαμόρφωσε το εθνικό δικαίό του κατά τρόπον ώστε τα μέλη της οικογένειας (κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ι', της εν λόγω οδηγίας) του δικαιούχου τέτοιου καθεστώτος να μπορούν, εάν δεν πληρούν ατομικώς τις προϋποθέσεις για την αναγνώριση σε αυτούς του ίδιου καθεστώτος, να αιτηθούν ορισμένα ευεργετήματα, την υποχρέωση να αναγνωρίσει στα ως άνω μέλη της οικογένειας δικαίωμα στο παράγωγο καθεστώς πρόσφυγα, ώστε να μπορούν να αιτηθούν τα οικεία ευεργετήματα προκειμένου να διατηρηθεί η οικογενειακή ενότητα;
- 3) Επιβάλλουν τα άρθρα 20 και 23 της οδηγίας 2011/95, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα των άρθρων 7, 18 και 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο κράτος μέλος που δεν διαμόρφωσε το εθνικό δικαίό του κατά τρόπον ώστε οι γονείς ανήλικου πρόσφυγα να μπορούν να τύχουν των ευεργετημάτων που απαριθμούνται στα άρθρα 24 έως 35 της οδηγίας, την υποχρέωση [να επιτρέπει στους εν λόγω γονείς] να απολαύουν παράγωγης διεθνούς προστασίας προκειμένου να αποδίδεται πρωταρχική σημασία στο μείζον συμφέρον του παιδιού και να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα του καθεστώτος πρόσφυγα του παιδιού;

(¹) ΕΕ 2011, L 337, σ. 9.

Αναίρεση που άσκησαν στις 23 Σεπτεμβρίου 2022 οι HV και HW κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 13 Ιουλίου 2022 στην υπόθεση T-864/19, ΑΙ κ.λπ. κατά ECDC

(Υπόθεση C-615/22 P)

(2022/C 482/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναερσείοντες: HV και HW (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Champetier, avocats)

Λοιποί διάδικοι στην αναερστική διαδικασία: Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου των Νόσων, ΑΙ και ΗΥ

Αιτήματα

Οι αναιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να κρίνει την προσφυγή-αγωγή που ασκήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ως βάσιμη καθόσον αίτημά της ήταν η ακύρωση της απόφασης της 11ης Φεβρουαρίου 2019 με την οποία απορρίφθηκε η από 11 Οκτωβρίου 2018 αίτηση των αναιρεσιόντων για αποζημίωση, να ακυρώσει, εφόσον κριθεί αναγκαίο, την απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2019 με την οποία απορρίφθηκε η από 10 Μαΐου 2019 διοικητική ένσταση των αναιρεσιόντων και να επιδικάσει στους αναιρεσιόντες χρηματική αποζημίωση για την υλική ζημία και χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστησαν·
- να αποδώσει στους αναιρεσιόντες τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν για αμφότερες τις διαδικασίες.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Παραβίαση της αρχής του καθήκοντος αρωγής όπως ορίζεται στο άρθρο 24 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνδυασμό ή μη με το εγχειρίδιο για τους εμπιστευτικούς συμβούλους του ECDC. Πλάνη περί το δίκαιο κατά τον καθορισμό της έκτασης του εν λόγω καθήκοντος ελλείψει επίσημου αιτήματος αρωγής. Παράβαση του καθήκοντος περί διασφάλισης υγιεινών, ασφαλών και αξιοπρεπών εργασιακών συνθηκών.

Πλάνη κατά τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών καθόσον κρίθηκε ότι από τα στοιχεία της υπόθεσης δεν προέκυπτε ότι το καθού-εναγόμενο υπείχε υποχρέωση αρωγής. Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Förvaltningsrätten i Göteborg, migrationsdomstolen (Σουηδία) στις 7 Οκτωβρίου 2022 — Α.Λ. κατά Migrationsverket

(Υπόθεση C-629/22)

(2022/C 482/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Förvaltningsrätten i Göteborg, migrationsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Α.Λ.

Καθή: Migrationsverket

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ποια είναι η έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 2, της οδηγίας για την επιστροφή; ⁽¹⁾ Έχει το εν λόγω άρθρο την έννοια ότι πρέπει να ζητηθεί από υπήκοο τρίτης χώρας να αναχωρήσει αμέσως από το κράτος μέλος στο οποίο διαμένει παρανόμως και να επιστρέψει στο κράτος μέλος στο οποίο διαθέτει έγκυρη άδεια διαμονής, εκτός εάν η άμεση αναχώρηση του υπηκόου τρίτης χώρας απαιτείται για λόγους δημόσιας τάξης ή εθνικής ασφάλειας;
- 2) Παρέχει η οδηγία για την επιστροφή ή οποιαδήποτε άλλη νομοθεσία της ΕΕ καθοδήγηση σχετικά με τις συνέπειες της μη κοινοποίησης του αναγκαίου αιτήματος επιστροφής, εκ μέρους εθνικής αρχής, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας για την επιστροφή; Συνεπάγεται η παράλειψη κοινοποίησης του αναγκαίου αιτήματος επιστροφής την ακυρότητα της απόφασης περί απομάκρυνσης και της απόφασης περί απαγόρευσης της εισόδου;
- 3) Εάν απαιτεί το προμνησθέν αίτημα και συνεπάγεται το προμνησθέν αποτέλεσμα, είναι το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας για την επιστροφή επαρκώς σαφές και ακριβές ώστε να παράγει άμεσο αποτέλεσμα;
- 4) Συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης εθνική νομοθεσία όπως το άρθρο 6α του κεφαλαίου 8 του σουηδικού νόμου περί αλλοδαπών, το οποίο θεσπίζει πρόσθετες εξαιρέσεις από την ενδεχόμενη υποχρέωση κοινοποίησης [αιτήματος];

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ 2008, L 348, σ. 98).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Apelacyjny w Warszawie (Πολωνία) στις 13 Οκτωβρίου 2022 — Rzecznik Praw Dziecka κ.λπ.

(Υπόθεση C-638/22)

(2022/C 482/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: T.C., Rzecznik Praw Dziecka, Prokurator Generalny

Παριστάμενοι: M.C., Prokurator Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 ⁽¹⁾, καθώς και το άρθρο 22, το άρθρο 24, το άρθρο 27, παράγραφος 6 και το άρθρο 28, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1111 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2019, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, και για τη διεθνή απαγωγή παιδιών (αναδιτύπωση) ⁽²⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι απαγορεύουν την εφαρμογή εθνικής διάταξης σύμφωνα με την οποία, σε υποθέσεις απομάκρυνσης προσώπου που τελεί υπό γονική μέριμνα ή προστασία δυνάμει της Σύμβασης για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, η οποία συνήφθη στη Χάγη στις 25 Οκτωβρίου 1980, αναστέλλεται εκ του νόμου η εκτέλεση διάταξης με αντικείμενο την απομάκρυνση προσώπου που τελεί υπό γονική μέριμνα ή προστασία εφόσον υποβληθεί σχετικό αίτημα του Prokurator Generalny (γενικού εισαγγελέα), του Rzecznik Praw Dziecka (διαμεσολαβητή για τα δικαιώματα των παιδιών) ή του Rzecznik Praw Obywatelskich (συνηγόρου του πολίτη) ενώπιον του Sąd Apelacyjny w Warszawie (εφετείου της Βαρσοβίας) εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τις δύο εβδομάδες από την τελεσιδικία της της εν λόγω διάταξης;

⁽¹⁾ ΕΕ 2003, L 338, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2019, L 178, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasio Teismas (Λιθουανία) στις 13 Οκτωβρίου 2022 — R. A., κ.λπ. κατά Luminor Bank AS, ενεργούσας μέσω της Luminor Bank AS, υποκατάστημα Λιθουανίας

(Υπόθεση C-645/22)

(2022/C 482/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasio Teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Πρωτοδίκως ενάγοντες, εκκαλούντες και ανααιρεσιόντες: R. A. κ.λπ.

Πρωτοδίκως εναγομένη, εφεσίβλητη και ανααιρεσείουσα: Luminor Bank AS, ενεργούσα μέσω της Luminor Bank AS, υποκατάστημα Λιθουανίας

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ την έννοια ότι, στην περίπτωση που ο καταναλωτής εκφράζει την επιθυμία να διατηρηθεί σε ισχύ μια σύμβαση με αντικατάσταση της περιεχόμενης σε αυτήν καταχρηστικής ρήτρας, ο δικαστής μπορεί, αφού διαπιστώσει ότι η σύμβαση δεν μπορεί να παραμείνει σε ισχύ μετά την απάλειψη της εν λόγω ρήτρας, να αποφανθεί επί του ζητήματος της αντικατάστασης της καταχρηστικής ρήτρας χωρίς πρώτα να εξετάσει το ενδεχόμενο ακυρώσεως της συμβάσεως στο σύνολό της;

- 2) Εξαρτάται η απάντηση που θα δοθεί στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα από το εάν ο εθνικός δικαστής έχει τη δυνατότητα να αντικαταστήσει την περιεχόμενη στη σύμβαση καταχρηστική ρήτρα με εθνική διάταξη ενδοτικού δικαίου ή διάταξη που εφαρμόζεται σε περίπτωση σχετικής συμφωνίας των συμβαλλομένων μερών της επίμαχης συμβάσεως;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Visoki upravni sud (Κροατία) στις 18 Οκτωβρίου 2022 — Kolin Inšaat Turizm Sanayi ve Ticaret A.Ş. κατά Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave

(Υπόθεση C-652/22)

(2022/C 482/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Αιτούν δικαστήριο

Visoki upravni sud Republike Hrvatske

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Kolin Inšaat Turizm Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Καθής: Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 76 [της οδηγίας 2014/25] (¹), ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 36 της ίδιας οδηγίας, την έννοια ότι επιτρέπει στις αναθέτουσες αρχές να λαμβάνουν υπόψη δικαιολογητικά τα οποία ο προσφέρων υποβάλλει για πρώτη φορά μετά το πέρας της προθεσμίας υποβολής προσφοράς, δεν είχαν κατατεθεί με την αρχική προσφορά και από τα οποία προκύπτουν πραγματικά περιστατικά που ο προσφέρων δεν είχε μνημονεύσει στην αρχική προσφορά;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 76 [της οδηγίας 2014/25], ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 36 της ίδιας οδηγίας, την έννοια ότι αποκλείει τη δυνατότητα της αναθέτουσας αρχής, σε περίπτωση ακυρώσεως της αρχικής αποφάσεως για τη σύναψη συμβάσεως και αναπομπής της υποθέσεως στην αναθέτουσα αρχή για την εκ νέου εξέταση και αξιολόγηση της προσφοράς, να ζητεί από τους οικονομικούς φορείς συμπληρωματικά έγγραφα αποδεικνύοντα ότι πληρούνται οι όροι συμμετοχής στη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης, τα οποία δεν περιλαμβάνονταν στην αρχική προσφορά, όπως κατάλογο εκτελεσθέντων έργων τα οποία δεν μνημονεύονταν στον αρχικό κατάλογο, δηλαδή δεν αποτελούσαν μέρος της αρχικής προσφοράς;
- 3) Έχει το άρθρο 76 [της οδηγίας 2014/25], ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 36 της ίδιας οδηγίας, την έννοια ότι αποκλείει τη δυνατότητα του οικονομικού φορέα, σε περίπτωση ακυρώσεως της αρχικής αποφάσεως για τη σύναψη συμβάσεως και αναπομπής της υποθέσεως στην αναθέτουσα αρχή για την εκ νέου εξέταση και αξιολόγηση της προσφοράς, να προσκομίσει στην αναθέτουσα αρχή έγγραφα αποδεικνύοντα ότι πληρούνται οι όροι συμμετοχής στη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης, τα οποία δεν περιλαμβάνονταν στην αρχική προσφορά, όπως κατάλογο εκτελεσθέντων έργων τα οποία δεν μνημονεύονταν στον αρχικό κατάλογο, δηλαδή δεν αποτελούσαν μέρος της αρχικής προσφοράς;

(¹) ΕΕ 2014, L 94, σ. 243.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausiosios administracinės teisės teismas (Λιθουανία) στις 20 Οκτωβρίου 2022 — Bruc Bond UAB κατά Lietuvos banką

(Υπόθεση C-661/22)

(2022/C 482/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausiosios administracinės teisės teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα (προσφεύγουσα πρωτοδίκως): Bruc Bond UAB

Εφεσίβλητη (καθής πρωτοδίκως): Lietuvos bankas

Προδικαστικό ερώτημα

Υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, όταν ένα ίδρυμα πληρωμών δέχεται χρηματικά ποσά χωρίς ειδική εντολή πληρωμής για τη μεταφορά τους την ίδια ή την επόμενη εργάσιμη ημέρα και τα χρηματικά ποσά παραμένουν στον λογαριασμό του ιδρύματος πληρωμών, ο οποίος προορίζεται για τη διενέργεια πράξεων πληρωμής, πέραν των προθεσμιών που τάσσει η νομοθεσία για την εκτέλεση της υπηρεσίας πληρωμών, πρέπει οι πράξεις του ιδρύματος πληρωμών να θεωρηθούν ως:

- α) τμήμα υπηρεσίας πληρωμών ή πράξης πληρωμής, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 4, σημεία 3 και 5, της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 2002/65/EK, 2009/110/EK και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και την κατάργηση της οδηγίας 2007/64/EK, τις οποίες εκτελεί το ίδρυμα πληρωμών· ή
- β) έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2, σημείο 2, της οδηγίας 2009/110/EK⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, την τροποποίηση των οδηγιών 2005/60/EK και 2006/48/EK και την κατάργηση της οδηγίας 2000/46/EK;

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2015 σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 2002/65/EK, 2009/110/EK και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και την κατάργηση της οδηγίας 2007/64/EK (ΕΕ 2015, L 337, σ. 35).

⁽²⁾ Οδηγία 2009/110/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, την τροποποίηση των οδηγιών 2005/60/EK και 2006/48/EK και την κατάργηση της οδηγίας 2000/46/EK (ΕΕ 2009, L 267, σ. 7).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2022 — SC κατά Eulex Κοσσυφοπέδιο

(Υπόθεση T-242/17 RENV) ⁽¹⁾

(Ρήτρα διατησίας – Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας – Διεθνές πολιτικό προσωπικό των διεθνών αποστολών της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου – Εσωτερικός διαγωνισμός – Μη ανανέωση της σύμβασης ορισμένου χρόνου – Συμβατική ευθύνη – Εξωσυμβατική ευθύνη – Αγωγή αποζημίωσης – Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου – Παραδεκτό – Διαδικασία έκδοσης ερήμην απόφασης)

(2022/C 482/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: SC (εκπρόσωπος: A. Kunst, δικηγόρος)

Εναγομένη: Eulex Κοσσυφοπέδιο (Πρίστινα, Κοσσυφοπέδιο) (εκπρόσωποι: L. G. Wigemark, επικουρούμενος από την E. Raoult, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Με την αγωγή που άσκησε βάσει των άρθρων 272 και 268 ΣΛΕΕ, η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο, κατ' ουσίαν, αφού διαπιστώσει, πρώτον, ότι η Eulex Κοσσυφοπέδιο παρέβη τις συμβατικές και εξωσυμβατικές υποχρεώσεις της και, δεύτερον, ότι η απόφαση περί απόρριψης της υποψηφιότητάς της στο πλαίσιο του εσωτερικού διαγωνισμού που έλαβε χώρα στις 19 Ιουλίου 2016 για τη θέση εισαγγελέα και η επακόλουθη απόφαση περί μη ανανέωσης της τελευταίας σύμβασης εργασίας της είναι παράνομες, να υποχρεώσει την Eulex Κοσσυφοπέδιο να αποκαταστήσει την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που υπέστη η ενάγουσα εκ του γεγονότος αυτού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Eulex Κοσσυφοπέδιο υποχρεούται να καταβάλει στην SC αποζημίωση ποσού το οποίο αντιστοιχεί στις μεικτές αποδοχές 19 μηνών για την υλική ζημία την οποία υπέστη, πλέον ημερησίων αποζημιώσεων και μισθολογικών αυξήσεων τις οποίες θα ελάμβανε η SC εάν η τελευταία σύμβαση εργασίας της είχε ανανεωθεί έως τις 14 Ιουνίου 2018, καθώς και αποζημίωση για ηθική βλάβη, εκτιμώμενη ex aequo et bono στο ποσό των 50 000 ευρώ.
- 2) Καταδικάζει την Eulex Κοσσυφοπέδιο στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας καθώς και στα έξοδα της διαδικασίας στην υπόθεση C-730/18 P και στην υπόθεση T-242/17.

⁽¹⁾ ΕΕ C 231 της 17.7.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — Ferriera Valsabbia και Valsabbia Investimenti κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-655/19) ⁽¹⁾

[Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Αγορά του οπλισμού σκουροδέματος – Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 65 ΑΧ μετά τη λήξη ισχύος της Συνθήκης ΕΚΑΧ, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 – Καθορισμός των τιμών – Περιορισμός και έλεγχος της παραγωγής και των πωλήσεων – Απόφαση εκδοθείσα κατόπιν ακυρώσεως προηγούμενων αποφάσεων – Διεξαγωγή νέας ακροάσεως παρουσία των αρμόδιων για τον ανταγωνισμό αρχών των κρατών μελών – Δικαιώματα άμυνας – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Εύλογη προθεσμία – Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2022/C 482/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Ferriera Valsabbia SpA (Odolo, Ιταλία), Valsabbia Investimenti SpA (Odolo) (εκπρόσωποι: D. Fosselard, D. Slater και G. Carnazza, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Rossi, G. Conte και C. Sjödin, επικουρούμενοι από τον P. Manzini, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2019) 4969 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2019, σχετικά με παράβαση του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ (υπόθεση ΑΤ.37956 — Οπλισμός σκυροδέματος), καθόσον με αυτή διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγουσες παρέβησαν την εν λόγω διάταξη και τους επιβάλλεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον πρόστιμο ύψους 5,125 εκατομμυρίων ευρώ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τις Ferriera Valsabbia SpA και Valsabbia Investimenti SpA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 399 της 25.11.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — Alfa Acciai κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-656/19) (¹)

[Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Αγορά του οπλισμού σκυροδέματος – Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 65 ΑΧ μετά τη λήξη ισχύος της Συνθήκης ΕΚΑΧ, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 – Καθορισμός των τιμών – Περιορισμός και έλεγχος της παραγωγής και των πωλήσεων – Απόφαση εκδοθείσα κατόπιν ακυρώσεως προηγούμενων αποφάσεων – Διεξαγωγή νέας ακροάσεως παρουσία των αρμόδιων για τον ανταγωνισμό αρχών των κρατών μελών – Δικαιώματα άμυνας – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Εύλογη προθεσμία – Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2022/C 482/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alfa Acciai SpA (Brescia, Ιταλία) (εκπρόσωποι: D. Fosselard, D. Slater και G. Carnazza, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Rossi, G. Conte και C. Sjödin, επικουρούμενοι από τον P. Manzini, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2019) 4969 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2019, σχετικά με παράβαση του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ (υπόθεση ΑΤ.37956 — Οπλισμός σκυροδέματος), καθόσον με αυτή διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα παρέβη την εν λόγω διάταξη και της επιβάλλεται πρόστιμο ύψους 3,587 εκατομμυρίων ευρώ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Alfa Acciai SpA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 399 της 25.11.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — Feralpi κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-657/19) ⁽¹⁾

[Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Αγορά του οπλισμού σκυροδέματος – Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 65 ΑΧ μετά τη λήξη ισχύος της Συνθήκης ΕΚΑΧ, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 – Καθορισμός των τιμών – Περιορισμός και έλεγχος της παραγωγής και των πωλήσεων – Απόφαση εκδοθείσα κατόπιν ακυρώσεως προηγούμενων αποφάσεων – Διεξαγωγή νέας ακροάσεως παρουσία των αρμόδιων για τον ανταγωνισμό αρχών των κρατών μελών – Δικαιώματα άμυνας – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Εύλογη προθεσμία – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Αναλογικότητα – Αρχή *non bis in idem* – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Ενιαία, σύνθετη και διαρκής παράβαση – Απόδειξη της συμμετοχής στη σύμπραξη – Δημόσια αποστασιοποίηση – Πλήρης δικαιοδοσία]

(2022/C 482/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Feralpi Holding SpA (Brescia, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Roberti και I. Perego, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Rossi, G. Conte και C. Sjödin, επικουρούμενοι από τον P. Manzini, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2019) 4969 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2019, σχετικά με παράβαση του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ (υπόθεση ΑΤ.37956 — Οπλισμός σκυροδέματος), και, επικουρικώς, την ακύρωση ή τη μείωση του ποσού του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Feralpi Holding SpA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 399 της 25.11.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — Ferriere Nord κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-667/19) ⁽¹⁾

[Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Αγορά του οπλισμού σκυροδέματος – Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 65 ΑΧ μετά τη λήξη ισχύος της Συνθήκης ΕΚΑΧ, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 – Καθορισμός των τιμών – Περιορισμός και έλεγχος της παραγωγής και των πωλήσεων – Απόφαση εκδοθείσα κατόπιν ακυρώσεως προηγούμενων αποφάσεων – Διεξαγωγή νέας ακροάσεως παρουσία των αρμόδιων για τον ανταγωνισμό αρχών των κρατών μελών – Δικαιώματα άμυνας – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Εύλογη προθεσμία – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Αναλογικότητα – Αρχή *non bis in idem* – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Απόδειξη της συμμετοχής στη σύμπραξη – Επιβαρυντικές περιστάσεις – Υποτροπή – Ελαφρυντικές περιστάσεις – Ίση μεταχείριση – Πλήρης δικαιοδοσία]

(2022/C 482/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ferriere Nord SpA (Osoppo, Ιταλία) (εκπρόσωποι: W. Viscardini, G. Donà και B. Comparini, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Rossi, G. Conte και C. Sjödin, επικουρούμενοι από τον M. Moretto, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: O. Segnana και E. Ambrosini)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2019) 4969 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2019, σχετικά με παράβαση του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ (υπόθεση ΑΤ.37956 — Οπλισμός σκυροδέματος), και, επικουρικώς, τη μείωση του ποσού του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Ferriere Nord SpA φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδα του.

(¹) EE C 399 της 25.11.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2022 — Ελλάδα κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-850/19) (¹)

[Κρατικές ενισχύσεις – Δραστηριότητες οι οποίες σχετίζονται με την παραγωγή, μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων – Καθεστώτα ενισχύσεων τις οποίες χορήγησε η Ελλάδα υπό τη μορφή επιδοτήσεων επιτοκίου και εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου για υφιστάμενα δάνεια και για νέα δάνεια με σκοπό την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα – Απόφαση κηρύσσουσα τα καθεστώτα ενισχύσεων μη συμβατά με την εσωτερική αγορά και παράνομα και διατάσσουσα την ανάκτηση των χορηγηθεισών ενισχύσεων – Ενίσχυση περιοριζόμενη σε πληγείσες περιοχές – Πλεονέκτημα – Επιλεκτικός χαρακτήρας – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Διάρκεια της διαδικασίας – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Χρόνος παραγραφής – Άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589]

(2022/C 482/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ε. Τσαούση, Ε. Λευθεριώτου και Α.-Ευ. Βασιλοπούλου)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Μπουχάγιαρ και Θ. Ραμόπουλος)

Αντικείμενο

Με την ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ προσφυγή της, η Ελληνική Δημοκρατία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως (ΕΕ) 2020/394 της Επιτροπής, της 7ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με τα μέτρα SA.39119 (2016/C) (πρώην 2015/NN) (πρώην 2014/CP) που εφήρμοσε η Ελληνική Δημοκρατία με τη μορφή επιδοτήσεων επιτοκίου και εγγυήσεων που συνδέονται με τις πυρκαγιές του 2007 (η παρούσα απόφαση αφορά μόνο τον γεωργικό τομέα) (ΕΕ 2020, L 76, σ. 4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 68 της 2.3.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2022 — Σόγια Ελλάς κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-347/20) ⁽¹⁾

[Κρατικές ενισχύσεις – Δραστηριότητες οι οποίες σχετίζονται με την παραγωγή, μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων – Καθεστώτα ενισχύσεων τις οποίες χορήγησε η Ελλάδα υπό τη μορφή επιδοτήσεων επιτοκίου και εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου για υφιστάμενα δάνεια και για νέα δάνεια με σκοπό την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα – Απόφαση κηρύσσουσα τα καθεστώτα ενισχύσεων μη συμβατά με την εσωτερική αγορά και παράνομα και διατάσσουσα την ανάκτηση των χορηγηθεισών ενισχύσεων – Ενίσχυση περιοριζόμενη σε πληγείσες περιοχές – Πλεονέκτημα – Επιλεκτικός χαρακτήρας – Αρχή του ιδιώτη επιχειρηματία υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Δικαίωμα ακρόασης – Διάρκεια της διαδικασίας – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Χρόνος παραγραφής – Άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589]

(2022/C 482/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Σόγια Ελλάς ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Π. Μπερνίτσας, Μ. Ανδρουλακάκη, Α.-Τ. Πατσαλιά και Ευ. Καλογιάννης, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Μπουχάγιαρ και Θ. Ραμόπουλος)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Μύλοι Σόγιας ΑΕ (Μαρούσι, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Σ. Παππάς και Α. Παππάς, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Με την ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ προσφυγή της, η προσφεύγουσα Σόγια Ελλάς ΑΕ ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως (ΕΕ) 2020/394 της Επιτροπής, της 7ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με τα μέτρα SA.39119 (2016/C) (πρώην 2015/NN) (πρώην 2014/CP) που εφήρμοσε η Ελληνική Δημοκρατία με τη μορφή επιδοτήσεων επιτοκίου και εγγυήσεων που συνδέονται με τις πυρκαγιές του 2007 (η παρούσα απόφαση αφορά μόνο τον γεωργικό τομέα) (ΕΕ 2020, L 76, σ. 4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Σόγια Ελλάς ΑΕ φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Η Μύλοι Σόγιας ΑΕ φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 271 της 17.8.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2022 — Lenovo Global Technology Belgium κατά Κοινής επιχείρησης EuroHPC

(Υπόθεση T-717/20) ⁽¹⁾

(Δημόσιες συμβάσεις – Διαδικασία πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών – Απόκτηση, παράδοση, εγκατάσταση και συντήρηση του υπερυπολογιστή Leonardo για την οντότητα υποδοχής Cinéca – Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου – Ίση μεταχείριση – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2022/C 482/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lenovo Global Technology Belgium BV (Machelen, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: Σ. Σακελλαρίου, G. Forwood και F. Abou Zeid, δικηγόροι)

Καθής: Κοινή επιχείρηση για την ευρωπαϊκή υπολογιστική υψηλών επιδόσεων (εκπρόσωποι: P. E. Partsch και F. Dewald, δικηγόροι)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. André, M. Ilkova, P.-J. Loewenthal, C. Vollrath και T. Van Noyen)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης Ares(2020) 5103538 της Κοινής επιχείρησης για την ευρωπαϊκή υπολογιστική υψηλών επιδόσεων (EuroHPC), της 29ης Σεπτεμβρίου 2020, με την οποία, αφενός, απορρίφθηκε η προσφορά που υπέβαλε όσον αφορά την τρίτη παρτίδα στο πλαίσιο της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών SMART 2019/1084 σχετικά με την απόκτηση, την παράδοση, την εγκατάσταση και την συντήρηση του υπερυπολογιστή Leonardo για την οντότητα υποδοχής Cineca και, αφετέρου, ανατέθηκε η σύμβαση σε άλλο διαγωνιζόμενο.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Lenovo Global Technology Belgium BV φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Κοινή επιχείρηση για την ευρωπαϊκή υπολογιστική υψηλών επιδόσεων (EuroHPC).
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 53 της 15.2.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2022 — Greenwich Polo Club κατά EUIPO — Lifestyle Equities (GREENWICH POLO CLUB)

(Υπόθεση T-437/21) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης GREENWICH POLO CLUB – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BEVERLY HILLS POLO CLUB – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος σύγχυσης – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Έκταση του ελέγχου που οφείλει να ασκήσει το τμήμα προσφυγών – Άρθρο 71 του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 27, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625]

(2022/C 482/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Greenwich Polo Club, Inc. (Greenwich, Κονέκτικατ, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: R. Zammitt, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: T. Frydendahl και J. Ivanauskas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Lifestyle Equities CV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: S. Terpstra, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 10ης Μαΐου 2021 (υπόθεση R 300/2020-1), η οποία αφορά διαδικασία ανακοπής μεταξύ αυτής και της παρεμβαίνουσας, Lifestyle Equities CV.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Greenwich Polo Club, Inc. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 401 της 4.10.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2022 — Kaczorowska κατά EUIPO — Groupe Marcelle (MAESELLE)

(Υπόθεση T-716/21) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MAESELLE – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης MARCELLE – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2022/C 482/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Katarzyna Kaczorowska (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: P. Kurcman, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Chylińska και D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Groupe Marcelle Inc. (Lachine, Québec, Καναδάς)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 6ης Σεπτεμβρίου 2021 (υπόθεση R 670/2021-4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Katarzyna Kaczorowska στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 2 της 3.1.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2022 — Kaczorowska κατά EUIPO — Groupe Marcelle (MAESELLE)

(Υπόθεση T-718/21) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MAESELLE – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης MARCELLE – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2022/C 482/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Katarzyna Kaczorowska (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: P. Kurcman, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Chylińska και D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Groupe Marcelle Inc. (Lachine, Québec, Καναδάς)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 6ης Σεπτεμβρίου 2021 (υπόθεση R 671/2021-4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Katarzyna Kaczorowska στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 2 της 3.1.2022.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 2022 — Coulter Ventures κατά EUIPO — iWeb (R)

(Υπόθεση T-457/21) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Παραίτηση από την ανακοπή – Κατάργηση της δίκης)

(2022/C 482/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Coulter Ventures LLC (Columbus, Οχάιο, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: R. Dissmann, L. Jones και M. Lotz, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Eberl και D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: iWeb GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Boddien, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται η ακύρωση της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 2ας Ιουνίου 2021 (υπόθεση R 2789/2019-4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Η Coulter Ventures LLC και η iWeb GmbH φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και, εκάστη, το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

(¹) EE C 391 της 27.9.2021.

Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2022 — Robin Wood κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-575/22)

(2022/C 482/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Robin Wood — Gewaltfreie Aktionsgemeinschaft für Natur und Umwelt eV (Αμβούργο, Γερμανία) και 6 λοιποί (εκπρόσωπος: C. Baldon, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση Ares(2022)4939323 της Επιτροπής, της 6ης Ιουλίου 2022, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα εσωτερικής επανεξέτασης που είχαν υποβάλει οι προσφεύγουσες στις 3 Φεβρουαρίου 2022 σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού Århus·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τους ακόλουθους λόγους.

1. Όσον αφορά τις «δραστηριότητες δασοπονίας» οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι λόγους ακυρώσεως, υποστηρίζοντας ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει:
 - πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τα κριτήρια καθορισμού του πότε μια δραστηριότητα συμβάλλει σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής·
 - πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την εξαίρεση από την ανάλυση κλιματικών οφελών για τις δασικές εκμεταλλεύσεις κάτω των 13 εκταρίων στα κριτήρια σημαντικής συμβολής στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής·
 - πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τα κριτήρια καθορισμού του πότε μια δραστηριότητα δεν επιβαρύνει σημαντικά την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή·
 - πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τα κριτήρια καθορισμού του πότε μια δραστηριότητα δεν επιβαρύνει σημαντικά τη μετάβαση σε μια κυκλική οικονομία·
 - πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τα κριτήρια καθορισμού του πότε μια δραστηριότητα δεν επιβαρύνει σημαντικά τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής·
 - πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τα κριτήρια καθορισμού του πότε μια δραστηριότητα δεν επιβαρύνει σημαντικά την προστασία και αποκατάσταση της βιοποικιλότητας και των οικοσυστημάτων.
2. Όσον αφορά τις «δασικές δραστηριότητες βιοενέργειας» οι προσφεύγοντες προβάλλουν έξι λόγους ακυρώσεως, υποστηρίζοντας ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει:
 - πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι τα κριτήρια σχετικά με τη «σημαντική συμβολή στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής» είναι κατάλληλα για τον καθορισμό του εάν μια δραστηριότητα συμβάλλει σημαντικά στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής·
 - πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τα πρότυπα για τη θέσπιση τεχνικών κριτηρίων ελέγχου·
 - πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς τη διαπίστωση ότι τα κριτήρια της «σημαντικής συμβολής στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής» για τις δασικές δραστηριότητες βιοενέργειας βασίζονται σε αδιάσειστα επιστημονικά στοιχεία και στην αρχή της προφύλαξης·

- πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον προσδιορισμό του ότι τα κριτήρια της «μη πρόκλησης σημαντικής ζημίας» για τις δασικές δραστηριότητες βιοενέργειας διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω δραστηριότητες δεν προξενούν σημαντική επιβάρυνση για τους περιβαλλοντικούς στόχους του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 2020 ⁽¹⁾.
- πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τα κριτήρια σε σχέση με τη σημαντική συμβολή στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.
- πλάνη περί το δίκαιο και πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή της συμφωνίας του Παρισιού και της σύμβασης-πλαίσου των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2020, σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου για τη διευκόλυνση των βιώσιμων επενδύσεων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2088 (ΕΕ 2020, L 198, σ. 13).

Προσφυγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2022 — RH κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-596/22)

(2022/C 482/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: RH, RI, RJ, RK, RL (εκπρόσωπος: P. Holtrop, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 8 Ιουνίου 2022 απόφαση C (2022) 3942 final της Επιτροπής, Κρατική ενίσχυση SA. 102454 (2022/N) — Ισπανία και SA. 102569 (2022/N) — Πορτογαλία, σχετικά με τον μηχανισμό προσαρμογής κόστους παραγωγής για τη μείωση της χονδρικής τιμής ηλεκτρικής ενέργειας στην ιβηρική αγορά,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά και ότι δεν εκτίμησε τη λειτουργία του εθνικού μέτρου κρατικής ενίσχυσης.

Η Επιτροπή δεν κατανόησε πλήρως τη λειτουργία του μέτρου στο πλαίσιο του Real Decreto-Ley 10/2022 ⁽¹⁾. Στην ανάλυση που διενήργησε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι σαφές ότι αυτή γνωρίζει ότι η εξαίρεση για τις αντισταθμισμένες προμήθειες ηλεκτρικής ενέργειας δεν καλύπτει όλα τα πιθανά μέσα αντιστάθμισης, καθόσον σε ορισμένες σκέψεις αναφέρει ότι η εξαίρεση εφαρμόζεται στους δραστηριοποιούμενους στην αγορά χονδρικής ενώ σε άλλες θεωρεί ότι επηρεάζει οποιοδήποτε μέσο αντιστάθμισης. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τη θέση στην οποία βρίσκονται οι προσφεύγουσες και κατέληξε στην εσφαλμένη διαπίστωση ότι το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων είναι συμβατό με την ενωσιακή νομοθεσία.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το μέτρο που προβλέπει το Real Decreto-Ley 10/2022 δεν είναι πρόσφορο και αναγκαίο:

- αν και ο μηχανισμός κρατικών ενισχύσεων είναι στοχευμένος προς επίτευξη του σκοπού που επιδιώκει, υπήρχε η δυνατότητα εφαρμογής άλλων λιγότερο επαχθών μέτρων για την επίτευξη του, τα οποία δεν θα είχαν επηρεάσει αρνητικά τη θέση των προσφευγουσών στην αγορά·
- επίσης, τα λιγότερο επαχθή μέτρα θα είχαν αποτρέψει διαταραχές οι οποίες αποτελούν συνέπεια του καθεστώτος ενισχύσεων, όπως η περιέλευση των προσφευγουσών σε μειονεκτική θέση έναντι των ανταγωνιστών τους στην αγορά με διαφορετική διάρθρωση ενεργειακού εφοδιασμού ή ο προσπορισμός απροσδόκητου κέρδους σε συγκεκριμένη εταιρία, με την οποία οι προσφεύγουσες έχουν συμφωνήσει αντιστάθμιση μέρους της δικής τους κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας, και στους πελάτες της.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το μέτρο που προβλέπει το Real Decreto-Ley 10/2022 δεν συνάδει με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και το άρθρο 5 της οδηγίας 2019/944 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾:

- το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων δεν είναι συμβατό με τις εξαιρέσεις στην ελεύθερη διαμόρφωση τιμών που προβλέπει το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2019/944, επειδή θα μπορούσαν να έχουν ληφθεί άλλα λιγότερο επαχθή μέτρα·
- επιπλέον, το μέτρο καταλήγει σε δυσανάλογες πρόσθετες δαπάνες εις βάρος των προσφευγουσών οι οποίες, σύμφωνα με τον ακόλουθο λόγο ακυρώσεως, εισάγουν διάκριση.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων:

- η μη υπαγωγή όλων των μέσων αντιστάθμισης στην εξαίρεση από τον μηχανισμό προσαρμογής εισάγει διάκριση. Τα κριτήρια περί αποκλεισμού δεν είναι κρίσιμα, καθότι αμφότεροι οι αγοραστές χονδρικής αγοράς και άλλοι φορείς της αγοράς έχουν τη δυνατότητα να συμφωνούν παρόμοια αντιστάθμιση και έχουν ισοδύναμες συμβατικές δομές ενεργειακού εφοδιασμού·
- επιπλέον, η διάκριση καθίσταται ακόμα πιο έντονη επειδή οι ομοιότητες αυτές είναι το αποτέλεσμα της απελευθέρωσης του εν λόγω τομέα σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης. Οι προσφεύγουσες δεν έχουν γνώση οποιουδήποτε δικαιολογητικού λόγου για την εν λόγω διάκριση, αλλά φρονούν ότι είναι απίθανο να υπάρχει δικαιολογητικός λόγος που να είναι σύμφωνος προς την αρχή της αναλογικότητας.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή προσέβαλε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των προσφευγουσών.

Η συμπεριφορά των προσφευγουσών ήταν σύμφωνη με τις κατευθυντήριες οδηγίες και τα κίνητρα των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και ιδίως της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, έδρασαν ως ενεργοί και περιβαλλοντικώς ευαισθητοποιημένοι καταναλωτές και συμφώνησαν αντιστάθμιση με επιχείρηση διαφορετική από τον ενεργειακό τους πάροχο, όπερ διασφαλίζει ότι το σύνολο της ηλεκτρικής ενέργειας που χρησιμοποιούν προέρχεται από ανανεώσιμη πηγή. Εντούτοις, η Επιτροπή προσέβαλε την εμπιστοσύνη τους και ενέκρινε την εφαρμογή μέτρου με το οποίο αυτές βρέθηκαν σε μειονεκτική θέση λόγω ακριβώς της χρήσης εκ μέρους τους τέτοιου είδους συμβατικής δομής ενεργειακού εφοδιασμού.

⁽¹⁾ Real Decreto-ley 10/2022, de 13 de mayo, por el que se establece con carácter temporal un mecanismo de ajuste de costes de producción para la reducción del precio de la electricidad en el mercado mayorista (βασιλικό νομοθετικό διάταγμα 10/2022, της 13ης Μαΐου 2022, για τη θέσπιση προσωρινού μηχανισμού προσαρμογής κόστους παραγωγής για τη μείωση της τιμής ηλεκτρικής ενέργειας στην αγορά χονδρικής).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2019/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ 2019 L 158, σ. 54).

⁽³⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2019/944 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την τροποποίηση της οδηγίας 2012/27/ΕΕ (ΕΕ 2019 L 158, σ. 125).

Προσφυγή-αγωγή της 29ης Σεπτεμβρίου 2022 — RN κατά EUIPO

(Υπόθεση T-606/22)

(2022/C 482/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: RN (εκπρόσωπος: S. Moya Felix, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-έναντος ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (εκτελεστικός διευθυντής EUIPO), της 4ης Ιουλίου 2022, σχετικά με την απάντηση σε αίτημα υποβληθέν βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του KYK όσον αφορά τη μη καταβολή στον προσφεύγοντα-έναντος του σχολικού επιδόματος, κατά τη διάρκεια ορισμένων χρονικών περιόδων, καθώς και τη μη αναγνώριση του δικαιώματος του προσφεύγοντος-ενάγοντος για λήψη του ημίσεος των συνολικών οικογενειακών επιδομάτων (συμπεριλαμβανομένου του 1/3 του επιδόματος στέγης, του επιδόματος συντηρούμενου τέκνου και του σχολικού επιδόματος σχετικά με τον υιό του προσφεύγοντος-ενάγοντος) από συγκεκριμένη ημερομηνία και εφεξής·

- να αναγνωρίσει, κατά συνέπεια, το δικαίωμα του προσφεύγοντος-ενάγοντος σε εκείνα τα οικογενειακά επιδόματα (σχολικό επίδομα κατά τη διάρκεια ορισμένων χρονικών περιόδων, καθώς και το ήμισυ οικογενειακών επιδομάτων, συμπεριλαμβανομένου του 1/3 του επιδόματος στέγης, του επιδόματος συντηρούμενου τέκνου και του σχολικού επιδόματος σχετικά με τον υιό του προσφεύγοντος-ενάγοντος) από συγκεκριμένη ημερομηνία και εφεξής·
- να καταδικάσει την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (EUIPO) στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 67 σχετικά με το άρθρο 63 του Κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της ΕΕ ⁽¹⁾.

Το EUIPO δεν συμμορφώθηκε προς τις απαιτήσεις που απορρέουν από την εκδοθείσα από εθνικό δικαστήριο στις 28 Νοεμβρίου 2021 απόφαση σχετικά με το δικαίωμα επιμέλειας, καθόσον το EUIPO θεωρεί ότι το 50 % του οικογενειακού επιδόματος δεν πρέπει να καταβάλλεται στον προσφεύγοντα-ενάγοντα αλλά μόνο στον άλλο γονέα, υπάλληλο του EUIPO, βάσει μη αντικειμενικών λόγων, όπως η απόφαση του εθνικού δικαστηρίου να μην προσδιορίσει ότι ο υιός του προσφεύγοντος-ενάγοντος ζει με αμφότερους τους γονείς του κατά το ήμισυ του χρόνου. Το EUIPO παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά, καθόσον συνήθως οι αποφάσεις των δικαστηρίων οικογενειακών διαφορών δεν εξειδικεύουν χρονικές περιόδους, ώρες ή ημέρες.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 1, 2, 3 του παραρτήματος VII του Κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της ΕΕ όσον αφορά οικογενειακά επιδόματα.

Ο προσφεύγων-ενάγων, ως εκ τούτου, προσβάλλει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής του EUIPO όχι μόνον όσον αφορά την απόρριψη του αιτήματος περί απόδοσης του ημίσεος των οικογενειακών επιδομάτων από συγκεκριμένης ημερομηνίας και εξής, αλλά επίσης όσον αφορά την απόρριψη των σχολικών επιδομάτων για καθορισμένες χρονικές περιόδους.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 31, 11 (ΕΚΑΕ), περί καθορισμού του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενεργείας (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 19).

Προσφυγή της 7ης Οκτωβρίου 2022 — Sberbank Europe κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-632/22)

(2022/C 482/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sberbank Europe AG (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: O. Behrends, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 27 Ιουλίου 2022 απόφαση της ΕΚΤ, με την οποία αυτή αρνήθηκε να παράσχει στην προσφεύγουσα πρόσβαση στην από 27 Φεβρουαρίου 2022 εκτίμησή της, σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού περί Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης ⁽¹⁾, περί πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης της θυγατρικής της προσφεύγουσας στην Σλοβενία, Sberbank banka d.d.,
- να καταδικάσει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον κακώς θεώρησε ότι το δικαίωμα κάθε προσώπου να έχει πρόσβαση στον φάκελό του, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο β', του Χάρτη, περιορίζεται στη δυνατότητα εξέτασης του φακέλου προκειμένου να μπορέσει να ασκήσει το δικαίωμα ακρόασης σχετικά με συγκεκριμένη απόφαση δεκτική προσφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την οποία προτίθεται να εκδώσει το οικείο θεσμικό όργανο. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το δικαίωμα του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο β', του Χάρτη θεσπίζει μια ευρύτερη αρχή σύμφωνα με την οποία, η διοίκηση πρέπει να είναι διαφανής ως προς τα πρόσωπα που αφορά η δράση της. Αυτό αντικατοπτρίζεται στο γεγονός ότι το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο β', δεν απαιτεί για την εφαρμογή του να υφίσταται σχετική απόφαση, σε αντίθεση με το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α' και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ'.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 1024/2013 ⁽¹⁾ και το άρθρο 32, παράγραφος 1, του κανονισμού 468/2014 ⁽²⁾. Η προσφεύγουσα σημειώνει, μεταξύ άλλων, ότι το άρθρο 22, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1024/2013, δεν ορίζει στενά την έννοια του φακέλου, περιορίζοντάς τη μόνο στα έγγραφα που συλλέγει η ΕΚΤ για τις ανάγκες της έκδοσης συγκεκριμένης σχεδιαζόμενης απόφασης. Αντιθέτως, η έννοια του φακέλου σύμφωνα με το άρθρο 32, παράγραφος 2, του κανονισμού 468/2014 περιλαμβάνει όλα τα έγγραφα που σχετίζονται με την εποπτεία της εποπτευόμενης από την ΕΚΤ οντότητας. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, σε κάθε περίπτωση, το άρθρο 32, παράγραφος 1, του κανονισμού 468/2014 δεν μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπον ώστε να περιορίζεται η έκταση του δικαιώματος του άρθρου 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 1024/2013, καθώς και ότι τόσο το άρθρο 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 1024/2013, όσο και το άρθρο 32, παράγραφος 1, του κανονισμού 468/2014 δεν μπορούν να ερμηνευθούν κατά τρόπον ώστε να περιορίζεται η έκταση του δικαιώματος του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο β', του Χάρτη. Για λόγους πρόληψης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι βάσει μιας τέτοιας ερμηνείας, αμφότερες οι διατάξεις θα ήταν παράνομες ως αντιβαίνουσες σε κανόνες δικαίου υπέρτερης ισχύος.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτή η εσφαλμένη στενή ερμηνεία της ΕΚΤ για το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, δεδομένου ότι η ΕΚΤ δεν θεώρησε ότι η απόφαση που έλαβε χάριν της διαφάνειας, δηλαδή βάσει της απόφασής της της 4ης Μαρτίου 2004, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ECB/2004/258/EC) ⁽⁴⁾, την οποία προτίθετο να εκδώσει κατά τον χρόνο της προσβαλλόμενης απόφασης, αποτελεί πράξη δεκτική προσφυγής κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 468/2014 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 16ης Απριλίου 2014 που θεσπίζει το πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, των εθνικών αρμόδιων αρχών και των εθνικών εντεταλμένων αρχών εντός του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (κανονισμός για το πλαίσιο EEM) (ΕΕ 2014, L 141, σ. 1).

⁽⁴⁾ 2004/258/EC: Απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 4ης Μαρτίου 2004, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΕ 2004, L 80, σ. 42).

Προσφυγή της 13ης Οκτωβρίου 2022 — ClientEarth κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-648/22)**

(2022/C 482/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ClientEarth AISBL (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: C. Ziegler, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 3ης Αυγούστου 2022 απόφαση (SGS 22/3264), επί αιτήσεως εσωτερικής επανεξετάσεως βάσει του Τίτλου IV του κανονισμού Århus όσον αφορά τον κανονισμό (ΕΕ) 2022/515 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2022, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2022/109 σχετικά με τον καθορισμό, για το 2022, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων στα ενωσιακά ύδατα και για τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη σε ορισμένα μη ενωσιακά ύδατα (ΕΕ 2022, L 104, σ. 1), και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδά του, καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά το εύρος των δικαιωμάτων της προσφεύγουσας να αποκτήσει πρόσβαση στην υπόθεση επανεξετάσεως βάσει του κανονισμού Århus, καθόσον το Συμβούλιο έκρινε ότι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί αναρμοδιότητας του Συμβουλίου και εκ μέρους του κατάχρησης εξουσίας με την έκδοση του τροποποιητικού κανονισμού TAC ήταν απαράδεκτοι επειδή δεν ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 10 του κανονισμού Århus.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλονται πλείονες περιπτώσεις πρόδηλης πλάνης περί το δίκαιο και πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως όσον αφορά ουσιώδη στοιχεία του παραγώγου δικαίου και του εύρους των αρμοδιοτήτων του Συμβουλίου για τον καθορισμό TAC [συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων] σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, καθόσον το Συμβούλιο υπέπεσε σε:
 - πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον αντίκτυπο της Συμφωνίας Εμπορίου και Συνεργασίας στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου για τον καθορισμό TAC κατά τρόπο αντίθετο προς την νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί αλιείας·
 - πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά το περιθώριο εκτιμήσεως το οποίο διαθέτει ως προς τον καθορισμό αλιευτικών δυνατοτήτων, όπως αυτό οριοθετείται από τον πρωταρχικό στόχο περί μέγιστης βιώσιμης απόδοσης (στο εξής: MBA) κατά το άρθρο 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού για την Κοινή Αλιευτική Πολιτική (στο εξής: ΚΑΠ)· και
 - πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τα όρια της αρμοδιότητάς του σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλονται πλείονες περιπτώσεις πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως όσον αφορά τις υποχρεώσεις του Συμβουλίου:
 - περί εφαρμογής της προληπτικής προσέγγισης, όπως επιτάσσουν το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 2, παράγραφος 2, καθώς και τα άρθρα 4, παράγραφοι 1 και 8, και 9, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού για την ΚΑΠ, και όπως οριοθετείται αυστηρά από τον στόχο περί MBA·
 - περί υλοποιήσεως της οικοσυστημικής προσέγγισης, όπως προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού για την ΚΑΠ.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την κατάχρηση εξουσίας στην οποία υπέπεσε το Συμβούλιο με την έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) 2022/515 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2022, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2022/109 σχετικά με τον καθορισμό, για το 2022, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων στα ενωσιακά ύδατα και για τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη σε ορισμένα μη ενωσιακά ύδατα (ΕΕ 2022, L 104, σ. 1).

Προσφυγή της 18ης Οκτωβρίου 2022 — Shamalov κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-651/22)

(2022/C 482/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Kirill Shamalov (Αγία Πετρούπολη, Ρωσία) (εκπρόσωπος: A. Genko, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

να κρίνει την προσφυγή του ακυρώσεως παραδεκτή και βάσιμη και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει τις ακόλουθες πράξεις:

- τον κανονισμό (ΕΕ) 269/2014 του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 2014 όπως τροποποιήθηκε στις 8 Απριλίου 2022 με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2022/581 (ΕΕ 2022, L 110, σ. 3) στο μέτρο που προσθέτει τον προσφεύγοντα στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβάλλονται κυρώσεις, με αριθμό καταχώρισης 908·
- την απόφαση 2014/145/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 2014 όπως τροποποιήθηκε στις 8 Απριλίου 2022 με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2022/582 του Συμβουλίου της 8ης Απριλίου 2022 (ΕΕ 2022, L 110, σ. 55) στο μέτρο που προσθέτει τον προσφεύγοντα στον κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβάλλονται κυρώσεις, με αριθμό καταχώρισης 908·
- τον κανονισμό (ΕΕ) 269/2014 του Συμβουλίου της 17ης Μαρτίου 2014 όπως τροποποιήθηκε στις 25 Φεβρουαρίου 2022 με τον κανονισμό (ΕΕ) 2022/330 (ΕΕ 2022, L 51, σ. 1) καθόσον επιτρέπει την επιβολή κυρώσεων σε «εξέχοντες επιχειρηματίες ή νομικά πρόσωπα, οντότητες ή φορείς που δραστηριοποιούνται σε οικονομικούς τομείς οι οποίοι παρέχουν σημαντική πηγή εσόδων στην κυβέρνηση της Ρωσικής Ομοσπονδίας...» στο μέτρο που αφορά τον προσφεύγοντα·
- την απόφαση 2014/145/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 17ης Μαρτίου 2014 όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2022/329 του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 2022 (ΕΕ 2022, L 50, σ. 1) καθόσον η νέα της διατύπωση επιτρέπει την επιβολή κυρώσεων σε «εξέχοντες επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται σε οικονομικούς τομείς οι οποίοι παρέχουν σημαντική πηγή εσόδων στην κυβέρνηση της Ρωσικής Ομοσπονδίας...» στο μέτρο που αφορά τον προσφεύγοντα·
- τις πράξεις διατηρήσεως των περιοριστικών μέτρων και, ιδίως, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2022/1529 (ΕΕ 2022, L 239, σ. 1) και την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2022/1530 του Συμβουλίου (ΕΕ 2022, L 239, σ. 149) της 14ης Σεπτεμβρίου 2022 στο μέτρο που αφορούν τον προσφεύγοντα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, ο οποίος διαιρείται σε τρία σκέλη, προβάλλεται πλάνη εκτιμήσεως. Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, κανένα από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε το Συμβούλιο δεν πληροί τις απαιτήσεις της ευρωπαϊκής νομολογίας όσον αφορά τον αναγκαίο βαθμό αποδεικτικής ισχύος και την πειστικότητα των αποδεικτικών μέσων. Από την αιτιολογία του Συμβουλίου δεν προκύπτει ότι ο προσφεύγων έχει την ιδιότητα του εξέχοντος επιχειρηματία παρά μόνον με κατηγορηματικούς και απόλυτους ισχυρισμούς. Μολονότι το Συμβούλιο ενημερώθηκε ότι ο προσφεύγων δεν κατέχει πλέον ανώτερη διευθυντική θέση, διατήρησε την καταχώρισή του στον κατάλογο των προσώπων στα οποία έχουν επιβληθεί κυρώσεις.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη αιτιολογίας. Ο προσφεύγων προβάλλει ότι το Συμβούλιο δεν προέβαλε κανέναν ατομικό, συγκεκριμένο και ειδικό λόγο για τον οποίο θα έπρεπε να χαρακτηριστεί ως εξέχων επιχειρηματίας.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας. Ο προσφεύγων προβάλλει ότι υφίστανται πολλαπλές ενδείξεις περί του ότι το Συμβούλιο επέβαλε κυρώσεις στον προσφεύγοντα βασιζόμενο σε κατηγορίες για ευνοιοκρατία, όπερ απαγορεύεται από τους κανόνες δυνάμει των οποίων επιβλήθηκαν στον προσφεύγοντα οι κυρώσεις.
4. Με τον τέταρτο λόγο, ο οποίος διαρθρώνεται σε τρία σκέλη, προβάλλεται ένσταση ελλείψεως νομιμότητας σχετικά με το κριτήριο του «εξέχοντος επιχειρηματία», αφενός λόγω ελλείψεως επαρκούς συνδέσμου μεταξύ του κριτηρίου και του επιδιωκόμενου σκοπού, αφετέρου λόγω παραβιάσεως των θεμελιωδών αρχών της Ένωσης και, ιδίως, της αρχής της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων και, τέλος, λόγω της παραβιάσεως της αρχής της ασφάλειας δικαίου.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων ως προς την ιδιότητα του προσφεύγοντος ως εξέχοντος επιχειρηματία στο πλαίσιο του πλήρους ελέγχου των αποφάσεων του Συμβουλίου στον τομέα των ατομικών κυρώσεων.

Προσφυγή της 27ης Οκτωβρίου 2022 — Allegro κατά EUIPO (SMART!)

(Υπόθεση T-658/22)

(2022/C 482/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Allegro sp. z o.o. (Ροζναή, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Podbielska, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SMART! — Υπ' αριθ. 18 525 530 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Αυγούστου 2022 στην υπόθεση R 712/2022-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 27ης Οκτωβρίου 2022 — Seopult κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-660/22)

(2022/C 482/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Seopult LTD (Λεμεσός, Κύπρος) (εκπρόσωποι: A. Gaspar Schwalbach, C. Pinto Xavier και M. Cotrim, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1, 4 και 5 της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (πρώην 2018/NN) το οποίο έθεσε σε εφαρμογή η Πορτογαλία υπέρ της ελεύθερης ζώνης της Μαδέρας (ZFM) — Régime III·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους, οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-588/22, Renco Valore κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2022 — Nagolimad — Serviços Internacionais κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-668/22)**

(2022/C 482/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nagolimad — Serviços Internacionais, SA (Funchal, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: M. Afonso και J. Ferreira Faria, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2020) 8550 final της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) το οποίο έθεσε σε εφαρμογή η Πορτογαλία υπέρ της ελεύθερης ζώνης της Μαδέρας (ZFM) — Régime III
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους, οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβάλλονται στο πλαίσιο της υπόθεσης T-553/22, Thorn Investments κατά Επιτροπής.

Προσφυγή-αγωγή της 3ης Νοεμβρίου 2022 — IP κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-669/22)**

(2022/C 482/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: IP (εκπρόσωπος: J. Martins, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη.
- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη στην καταβολή εύλογης και προσηκουσας αποζημιώσεως.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του κατά της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 18ης Ιανουαρίου 2022, με την οποία επιβλήθηκε στον IP η πειθαρχική κύρωση της λύσεως, άνευ προειδοποιήσεως της συμβάσεως εργασίας του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 10 του παραρτήματος IX του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

